

10 20 30 40 50 60 70 80 90 100 10 20

mm
0
10
20
30
40
50
60
70
80
90
100
10
20
30
40
50
60
70
80
90

64

En gammel Bise

om en forunderlig Fisk, der har vist sig i
Marseille i Frankrige.

Mel. O hjære Sjæl frygt aldrig mer

O Menneſke Du gjør nu Bod, Tag Naadens
Tid, thi den er god, Og os alt Godt tilbyder;
Men Herrens Straf er for Enhver, Som elsker
Synd og Laſt iſær, Saaledes Guds Ord lyder,
Og os alt Ondt forbyder.

2. Gud lader mange Ting nu ſke, Som han
lader Folket ſe At kjende og betænke, Dog ingen
vil afſtaa ſin Synd, Men løber hen aldeles blind,
Udi ſin egen Snare, Paa Guds Ord ta'r ei
Vare.

3. Et Sted i Frankrigs Land, Marſeillien kal-
det af hver Mand, Bekjendt det monne være;
Men ingen har det ret betænkt, At man i Synden
er nedſænkt, Og al Sags Belyſt føre, Og ei
Guds Ord vil høre.

V. box 17: 481

4. En grumm' stor Fisk, der lod sig se, Af mange Byens Fiskere, I fulde 8 Dage; De tænkte paa at fange ham, Og faa den levende til Land, Omsonst var al Umage, Tomhændt' kom de tilbage.

5. Et Menneskehoved Fisken har, Paa Hovedet en Krone bar, Som man kan se og mærke; Betænk nu Alle, Store og Smaa, Hvad dette Tegn betyde maa; Det var et stort Exempel At høre sliq en Hændels'.

6. Paa Halsen han Krigsfanen har, Som kunde kjendes aabenbar; I Munden han og førte: Tre skarpe Pile, som man saa, Et under Bugen og mon staa, Tre Fødder, som sig rørte, De samme hurtig førte.

7. Men hører hvad her monne ske, Og paa hans Liv man monne se Adskillige Tegn flere, Og mange Folk forundret saa, Ei ved hvad det betyde maa, Og ønsker det at vide, Ei havde seet hans Lige.

8. Paa Ryggen stod en voksen Mand, Som holdt udi sin høire Haand Et blodigt Sverd ud-draget; Paa Skjorten stod ogsaa et Ris, Af samme

Stikkelse og Vis Som Manden har opdaget, Og Intet har forsaget.

9. Man blev da mere siden var, Fire Bogstaver Fisken har, Som hel forgyldte vare; Det ene deraf var et K, det andet Bogstav var et H, Et P og B tillige; Hvo ved hvad man skal sige.

10. Man kalder sammen vise Mænd, Som sige skal Udtydningen Paa de forgyldte Bogstaver. Her fandtes Ingen, som det kan Udsige med naturlig Mund, hvad samme Tegn betyder. Og hvad som deraf flyder.

11. Omfider kom der frem en Mand, Blandt Folket, Som stod paa en Plan, Forsamlet og tilstede, Begyndte han at tale saa: „O kjære Venner stille staa, Thi Synderne er mange, Hvo ved hvor det vil gange.

12. K betyder Krig paa ny Som høres skal i hver en By, At mange Tusind' falder, Ved Sværd og Blodsugydelse, At man maa raabe Af og Be, Den Dag vil vistnok komme, O gid den Tid var omme.

13. Nu vil jeg tale mere frem, Og ved faa Ord udtyde dem: Hvad H det monn' betyde.

Hunger og dyr Tid spørges skal paa Jorderig
her overalt, For vi ei Guds Ord agte, Men Dines
Lyst betragte.

14. Og P betyder Pestilents, Som ytrer sig
i Verdens Grænds, Død og mange Tusind bli-
ver, Og ligesaa det Bogstav V Betyder stor Bedrø-
velse, Ja A og B tillige, Som de tilsidst maa sige.

15. Vi hare Guds Betsignelse Af Herrens store
Miskundhed, Som han os givet haver, Vi yde
mer Taksigelse Til Gud, som kjender Hjerterne,
Han ser os Alle nøie Med sit altsende Die

16. Da denne Tale var fuldbragt Da sagde
han til dem Godnat Og saa forsvandt for Alle
Men Folket som der stod og saa Hvorledes dette
skulle gaa De alle raabe Herre, Og saa ham
ikke mere.

17. Til Slutning jeg nu sig vil, At flige Tegn
os sendes til, For vores onde Levnet O gid en-
hver det angre vil, Sit skrøbelige Syndespil, Ja
vende om i Tide Til Frelseren den blide.

Fronso. M. Urbals Forlag. u. a.

G. Kjeldseth's Bogtrykkeri.